प्रतिहारं द्वारपालं विसर्जयान्यतोपसारय ॥१३॥ किमर्थंतत्राह ॥ समेइति ॥ सौमित्रे ममऋषेश्चद्वंद्वं रहस्यांवाचंयःशृणुयात् यश्चनौपश्येद्वा समेमयावध्यः इतिखलु समीरितं प्रतिज्ञातं ॥१४॥ संग्रहं सम्यगुक्तार्थग्रहणवंतं ॥ १५ ॥ तेमनीषितं येनवासमाहितःप्रेषितस्तस्यमनीषितं कथयस्व ममापिहृदिवर्तते ॥ किमेवंविधंरहस्यं तदवश्यंमयाश्रोतव्यमितिशेषः ॥ यद्वात्वयावक्ष्यमाणंवैकुंठगमनं ममापिहृदिवर्ततइत्यर्थः ॥१६॥ इति० वा० उ० त्र्युत्तरशततमःसर्गः ॥१०३॥ ॥७॥ अथब्रह्मसंदेशकथनं शृण्विति ॥ यत्संदेशकथनार्थमहमागतस्तंसंदेशंशृणु ॥ किंचयेनसंदेशःप्रेषितः सभगवान्पितामहएव नकेवलंमुनिरेवेत्याह ॥ पितामहेनेति ॥ १ ॥ तत्प्रेषितदूतोप्यहं त्वत्संबंध्येवेत्याह ॥ तवाहंपूर्वकेभावेइति ॥ पूर्वावस्थायां हिरण्यगर्भोत्पत्तिसमये हिरण्यगर्भावस्थायांवा ॥ कथमहंपुत्रस्तत्राह मायासंभावितः माययासंकल्पेन संभावितउत्पादितः ॥ सर्वसमाहारः सर्ववस्तुसंहारकर्तेतितीर्थः ॥ कतकस्तु तवाहंपूर्वसद्भावेइतिपाठः ॥ पूर्वंसृष्टेःप्राक्सद्भावेसदैवसौम्येदमग्रआसीदितिश्रुतेः ॥ सत्तारूपब्रह्मभावे करिष्यमा

तथेतिचप्रतिज्ञायरामोलक्ष्मणमब्रवीत् ॥ द्वारितिष्ठमहाबाहोप्रतिहारंविसर्जय ॥ १३ ॥ समेवध्यःखलुभवेद्वाचंद्वंद्वंसमीरितं ॥ ऋषेर्ममचसौमित्रेपश्येद्वाशृणुयाच्चयः ॥१४॥ ततोनिक्षिप्यकाकुत्स्थोलक्ष्मणंद्वारिसंग्रहं ॥ तमुवाचमुनेवाक्यंकथयस्वेतिराघवः ॥१५॥ तत्तेमनीषितंवाक्यंयेनवासिसमाहितः ॥ कथयस्वाविशंकस्त्वंममापिहृदिवर्तते ॥१६॥ इत्या० वा० उ० कालागमनंनामत्र्युत्तरशततमःसर्गः ॥१०३॥ ॥७॥ शृणुराजन्महासत्वयदर्थमहमागतः ॥ पितामहेनदेवेनप्रेषितोस्मिमहाबल ॥१॥ तवाहंपूर्वकेभावेपुत्रःपरपुरंजय ॥ मायासंभावितोवीरकालःसर्वसमाहरः ॥ २ ॥ पितामहश्चभगवानाहलोकपतिःप्रभुः ॥ समयस्तेकृतःसौम्यलोकान्संपरिरक्षितुं ॥ ३ ॥ णाखिलसंसारस्य सृष्टिस्थितिसंहारनिग्रहानुग्रहलक्षणपंचकृत्यनिर्वाहकः कालाख्यःक्षणधारारूपः ॥ नाडीदिनपक्षादिविभागनिर्वाहकःपुत्रोमायासंभावितस्त्वदीयमायापरिणामइत्यर्थः शेषंप्राग्वत् ॥ यद्यपिरामोहिरण्यगर्भांशविष्णोरेवावतारस्तथापि तस्यस्वस्वरूपांशेनाहतज्ञानत्वाद्वामदेववदेवंव्यपदेशेनदोषइत्याह॥ यत्तुकतकेन सद्भावशब्देन हिरण्यगर्भउक्तस्तत्तुतुच्छमिति स्पष्टमेवाद्वैतविद्याविदां ॥२॥ एवंस्वस्वरूपमुक्त्वा तत्संदेशमाह ॥ पितामहश्चेति ॥ चतुर्मुखाज्जातानांप्रजापतीनांलोकपितृत्वाच्चतुर्मुखःपितामहः सलोकानांभूरादीनांपतिः पालयिता सयदाह तद्वदामीतिशेषः॥तदेवाह॥समयस्तेइति॥ भवंतुविगतज्वराइत्यंतोब्रह्मसंदेशः ॥ लोकान्देवमनुष्यादीन् रावणादितोरक्षितुं यःसमयःकृतः॥ दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच ॥ वत्स्यामिमानुषेलोकेपालयन्पृथिवीमिमामित्येवंरूपकालविषयःकृतः सपरिपूर्णइतिशेषः॥३॥